

פרוטוקול מס' 230

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה

יום שלישי, ט"ז באייר התשנ"ח (12 במאי 1998), שעה 11:10

נוכחים:

חברי הוועדה:

סאלח טריף - היו"ר
מיכה גולדמן
סאלח סלים

מוזמנים:

חה"כ תמר גוז'נסקי
חה"כ אחמד סעד
רות יוסף - מנהלת מחלקת תקציבים, משרד הפנים
עפיף עמאר - קצין מחוז, משרד הפנים
בני רייך - סמנכ"ל ארגון כספים, כלכלה ותאגידים, המנהלה הארצית לביוב, משרד התשתיות הלאומיות
יוסי כהן - רפרנט אגף התקציבים, משרד האוצר
אבי נתן - מינהל הפיתוח, משרד החינוך, התרבות והספורט
אודי כתריאל - מנהל אגף בניו ותקצוב, משרד החינוך, התרבות והספורט
אהרון איינשטיין - סמנכ"ל מע"צ
יוסף קבלאן - יושב-ראש מועצה מקומית בית-ג'אן
דבור אסד - מ"מ יושב-ראש מועצה מקומית בית-ג'אן
רגא סלאלחה - חבר מועצה מקומית בית-ג'אן
שלמה הולנדר - גזבר מועצה מקומית בית-ג'אן
ניר ענבי - רואה חשבון, מועצה מקומית בית-ג'אן
אמין חטיב - מזכיר המועצה המקומית בית-ג'אן
מוחמד נפאע - ח"כ לשעבר, נציג ציבור, בית-ג'אן
סאלח בגת - בית-ג'אן
חסאן חלבי - בית-ג'אן
כאמל חרב - בית-ג'אן
זיסאף טפאש - בית-ג'אן
נמיר טפאש - בית-ג'אן
פאיז מנצור - בית-ג'אן
דיב סויד - בית-ג'אן
סעיד סויד - בית-ג'אן
נסיב סויד - בית-ג'אן
גמיל עזב - בית-ג'אן
סעד עלי - יו"ר ועד עובדים, בית-ג'אן
האיל עמדי - בית-ג'אן
אסד פארס נגם - בית-ג'אן
נאיף פארס - בית-ג'אן
אניס קבלאן - בית-ג'אן
נואף קבלאן - בית-ג'אן
נאיף קבלאן - בית-ג'אן
סלאח קבלאן - בית-ג'אן
עלי קבלאן - בית-ג'אן
פלאח קבלאן - בית-ג'אן
רפיק קבלאן - בית-ג'אן
עזאת קזאמל - בית-ג'אן
איוב קרא - בית-ג'אן
כמיל שאהין - בית-ג'אן
ראסן תיחפה - בית-ג'אן

מנהלת הוועדה: יפה שפירא

רשמה: אירית שלהבת

סדר היום: השביתה במועצה המקומית בית-ג'אן.

השביתה במועצה המקומית בית-ג'אן

היו"ר סאלח טריף:

ברוכים הבאים. אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה. אנחנו דנים היום בנושא השביתה במועצה המקומית בית-ג'אן. אני קודם כל רוצה לברר מי נמצא איתנו כאן מלבד ראש מועצת בית-ג'אן, מר יוסף קבלאן, נציגי המועצה ועובדי המועצה. נמצאים איתנו גברת רות יוסף, מנהלת מחלקת תקציבים במשרד הפנים, ומר אהרון איינשטיין, סמנכ"ל מע"צ. מר יוסי כהן מהאוצר ומר אבי נתן מהחינוך עד לא הגיעו. נוכחים כאן מר בני רייך, שהוא סמנכ"ל במינהלה הארצית לביוב, וכמובן קצין המחוז במשרד הפנים, מר עפיף עמאר. אנחנו נתחיל ואני מבקש ממזכירת הוועדה לבדוק מה עם מר יוסי כהן ומה עם נציג משרד החינוך, שצריכים להגיע לכאן.

רבותי, אני רוצה לפתוח בכמה מילים של הקדמה לעניין הזה. בית-ג'אן הוא ישוב שסובל תקופה ארוכה. אנחנו לא סתם עדים להפגנות ולשביתות באופן מתמשך, ב-10 השנים האחרונות, מאז שאני מכהן בכנסת ולפני זה כשכיהנתי כראש מועצה, לדאבוני הרב אני עד לכאב רב שמביעים לא פעם אנשי בית-ג'אן. היה שם סבל מאוד מתמשך, בתחומים רבים ושונים. זה התחיל בעניין הקרקעות, שמורות הטבע. לשמחתי הרבה העניין הוסדר לאחר מאבק ממושך. פעם נוספת אני מברך את ראש המועצה ואת אנשי בית-ג'אן וגם את ה"ירוקים", אנשי שמורות הטבע, על כך שהגענו להסדר. אבל לדאבוני כשאני מסתובב בבית-ג'אן אני עדיין רואה שהפיתוח שבית-ג'אן ראויה לו ושצריך להתבצע אינו מתבצע כראוי.

בית-ג'אן היא באמת נושאת הדגל של המאבק שלנו. כל הציבור הזה זוכה לצערי עדיין לאפליה, לא לאפליה מתקנת אלא לאפליה הפוכה. חזרנו לאחור בתחומים רבים, בעיקר בתחומי החינוך ובתחומי הפיתוח האחרים, מבחינת הקצבות למיגזר הערבי כולו. אפילו בישובים הדרוזיים שהיו בקו העימות ובמקומות אחרים היתה פגיעה. ראינו את הפגיעה הזאת גם בהעברות התקציביות שהיו מתקציב המדינה, ממקומות אלה למקומות אחרים, והיום אי אפשר להסתיר שום דבר.

לכן טוב עשו החברים שיצאו למאבק. אני מצטער שצריך להגיע עד כדי כך כדי להשיג שוויון זכויות במדינתנו. חבל לי וכואב לי שאנחנו חוגגים את שנת החמישים ובמקום שאנחנו נצעד קדימה לסגירת פערים, בהליכה לקראת שוויון, אנחנו נאלצים להגיע למחאות כדי להביא להקצבה ממלכתית נאותה ושווה לכל אזרח. זה המצב.

אני בתחילת הדיון מבקש מראש המועצה, מר יוסף קבלאן, ידידי הטוב, או מי מטעמו, להציג לנו על מה מדובר בבית-ג'אן, באיזה משרדים, מה קרה, למה הגענו למשבר הזה. אחרי זה נשמע את נציגי המשרדים השונים. בבקשה, אדוני.

יוסף קבלאן:

תודה. בוקר טוב לכולם. אני רוצה לברך אותך, אדוני יושב-ראש הוועדה, על התושיה ועל הדאגה שגילית, יחד עם יתר חברי הוועדה, שמרגע ששמעתם שיש בעיה בבית-ג'אן הזעקתם וראיתם לנכון לדון בבעיה של בית-ג'אן, שהיא באמת יוצאת דופן. אומנם השלטון המקומי מנהל מאבק כבר יומיים ברמה ארצית בגלל שהממשלה לא מכבדת את התחייבויותיה כלפי השלטון המקומי, במיוחד בנושא ההסכמים, בנושא תוכניות ההבראה, וגם בנושא המטלות שהוטלו על הרשויות המקומיות. אבל בבית-ג'אן הגיעו מים עד נפש והמצב בלתי נסבל.

אני אפרט מספר נושאים. אני שמח שנוכחים כאן חלק מנציגי משרדי הממשלה הנוגעים בדבר.

אני אפתח בנושא של משרד הפנים. ב-11.1.98 ישבנו עם גברת אלונה עלה, מנהלת אגף תקציבים, מטעמה של גברת רות יוסף, ודנו בנושא תוכנית ההבראה. סיכמנו בעיקרון תוכנית הבראה למועצה המקומית בית-ג'אן והתחלנו ליישם את החלק שלנו. החלק שלנו התבטא בתחומים רבים מאוד, בין בתחום של קיצוץ בהוצאות השכר, בין בתחום של פיטורי עובדים והוצאת עובדים לפנסיה מוקדמת. כל עובדי המועצה המקומית, לרבות ראש המועצה, וכל הנבחרים בצעד יוצא דופן ויתרו על 10% משכרם למשך חצי שנה. זה בא לידי ביטוי במאות אלפי שקלים שהורידו את רמת השכר, נוסף לביטול שעות נוספות.

בשנת 1995 קיבלתי 95 תקנים מוניציפליים ועכשיו בשנת 1998 אני עדיין שומר על אותו תקן, כאשר אני לא מאייש את הכל, אני מאייש רק 86 תקנים מוניציפליים. כך שמבחינת הוצאות השכר אנחנו, רבותי, "על הפנים" כדי להתייעל. עיקר העבודה היא יותר בשטח של הוצאות המימון. שלא יבוא פה מישהו בטענות שרמת הוצאות השכר במועצה המקומית בית-ג'אן היא כל-כך גבוהה. להיפך, כבר 3 שנים אנו שומרים על אותה מסגרת, עשינו קיצוצים משמעותיים מאוד ואנו ממלאים את החלק שלנו על-פי תוכנית ההבראה.

אני לא רוצה להגיד שמשד הפנים אשם בקטע הזה. משרד הפנים מנסה לעשות תוכניות הבראה, כפי שאנחנו עדים ברמה הארצית. משרד האוצר לא העביר 500 מיליון שקל למשרד הפנים כדי לקיים את תוכניות ההבראה בטענה שחוק האכיפה תקוע בוועדת הפנים. אני לא יודע איך אפשר לדבר על חוק אכיפה כאשר מדובר על נושא של תשתיות, על נושא של הוצאות מימון והלוואות שעה שמכבידות יתר על המידה על תקציב המועצה המקומית. לו היה מדובר רק בעניין של תקנים אז הייתי יכול לדבר על חוק האכיפה. הבעיה שלנו במשרד זה ובמשרדים אחרים היא בנושא תוכנית ההבראה. לא יתכן שמצד אחד 5 חודשים מועצת בית-ג'אן תקיים תוכנית הבראה, תשנה את מצבה לרעה, תיפגע בתדמיתה, אנחנו פשוט מאוד מקפחים את התושבים ואת העובדים, ומאידיך משרד הפנים מצפצף עלינו ולא מקיים את התוכנית הזאת. זה צד אחד.

הצד השני הוא אי שחרור כספי פיתוח. יש לנו קרוב לחצי מיליון שקל כספי פיתוח תקועים זה מספר חודשים אצל גברת מרים לוי ואצל איקס ואצל ווי, הכל תקוע. מאידיך אנחנו נאלצים לשלם את הכספים האלה מאחר ועל-פי חוזים אנו חייבים לשלם, אחרת הסכומים האלה מצטברים להוצאות מימון אדירות, אך הכספים תקועים.

היו"ר סאלח טריף:

האם יש לך הערכה בכמה כסף מדובר?

יוסף קבלאן:

לגבי תוכנית ההבראה - על-פי המסמך של ה-11.1 מגיע לנו 2.7 מיליון שקל, אבל המסמך אז דיבר על הגרעון נכון ל-31.12.96 ואילו דו"ח רואה החשבון מ-31.12.97 מראה שמאז נצבר עוד 3 מיליון שקל גרעון. ממה הוא נובע? מהוצאות מימון בלבד, רבותי, הוצאות מימון, מעל ל-6 מיליון שקל הלוואות שעה לאשראי השוטף בבנק, שכל שנה זה נצבר ונצבר. נכון להיום הגרעון בתקציב השוטף מגיע לכ-11 מיליון שקל, ועיקרו הוצאות מימון. אנחנו מתייעלים מאוד בנושא של כוח אדם וכדומה, והוא הדין גם בפעולות, והדו"חות המבוקרים מדברים בעד עצמם. זה בנושא משרד הפנים.

היו"ר סאלח טריף:

הגרעון שמדברים עליו הוא עד סוף 1996?

רות יוסף:

זה ההסכם עם האוצר.

היו"ר סאלח טריף:

ומה עם ההתייחסות לכל נושא המימון? זה לא הובא בחשבון?

רות יוסף:

זה נגזר מהגרעון של 31.12.96.

יוסף קבלאן:

הבעיה היא שאי אפשר לדבר על הגרעון הנוסף. אני מבין את משרד הפנים אבל מצד שני אנחנו אלו שסובלים. כל עיכוב של חודש צובר מאות אלפי שקלים בהוצאות מימון והכל מתאסף ומתעכב. אי אפשר לסבול את זה יותר.

אנחנו עדים ב-6 החודשים האחרונים, לאחר המאבק של תושבי בית-ג'אן בנושא האדמות, להתנכלות תרתי משמע לתושבי בית-ג'אן, בין אם זה עונש לאור העמידה האיתנה שלהם בנושא שחרור אדמות ובין אם זה משיקולים פוליטיים. אנחנו פשוט לא נמצאים בכיסו של מישוה. מה שכואב לנו אנחנו אומרים ומה שאנחנו לא מרגישים בו נוח אנחנו זועקים. לפיכך אני מודה ליושב-ראש שאמר: איפה שיש בעיה, איפה שיש כאב, תימצא את תושבי בית-ג'אן בחוד החנית.

אני לא רוצה לדבר, רבותי, לא על חללים ולא על שירות בצבא ולא על דברים אחרים. אני רוצה שכולם יסתכלו לתושבי בית-ג'אן בעיניים, בעיקר משרדי הממשלה. אנחנו לא נחותים משום ישוב במדינה הזאת ומגיעות לנו מלוא הזכויות. אף אחד לא עושה לנו טובה.

אני אתייחס לנושא של תשתיות לאומיות. אני שמח שמר איינשטיין נמצא פה, הוא יודע כמה מאבקים וכמה צעקות וכמה ישיבות ניהלנו עד שסוף סוף נחתם בין ממשלת ישראל לבין הרשויות המקומיות הדרוזיות הסכם. חלקו של מע"צ ב-5 שנים הוא 100 מיליון ש"ח. כל שנה הם אמורים להזרים לרשויות הדרוזיות קרוב ל-20 מיליון ש"ח. חלקה של בית-ג'אן ב-1997, ורק ב-1997 כי בשנים 95-96 לא נתנו לנו, הבטיחו לנו 3.7 מיליון שקל הרשאה להתחייב של מע"צ. על סמך המסמך הזה, בתיאום עם מר גולדברג, אישרו לנו לצאת לביצוע פרויקט פיתוח בכביש גישה. יצאנו לתכנון, שילמנו מעל 100,000 שקל כספי תכנון לפיתוח הכביש והתאורה. לאחר שהעברתי את המסמכים למע"צ אמרו לי: לא, יש לנו סדר עדיפות אחר עכשיו, אנחנו לא רוצים להשקיע את הכסף הזה בכביש ראשי, כי הכביש יחסית טוב. אמרתי להם: רבותי, כספי התיכנון יירדו לטימיון, 100,000 שקל יירדו לטימיון, והם אמרו לי: אנחנו נכסה את זה, תתכנן כביש טבעת פנימי.

יצאתי לתיכנון כביש טבעת פנימי, הוצאתי כספי תכנון, יצאתי למיכר, העברתי את תוצאות המיכר לבקשתו של מר חיימוביץ למע"צ, ויש פה מסמכים כתובים. לאחר שהעברתי את תוצאות המיכר ושינתי את מצבי לרעה העבירו לי מסמך, וזה מדהים, זה היה כמו רעם ביום בהיר, אמרו לי שלדעתו של יועץ שר התשתיות הלאומיות, מר סמיר והבה, זה לא עומד בעדיפות לאומית. אינני יודע מה ליועץ השר ולהכרעה עבור מע"צ ועבור מועצת בית-ג'אן איפה להשקיע את הכסף שמגיע לה. זה כסף עבור כביש פנימי. איפה העדיפות הלאומית? בהתנחלויות? במקומות אחרים? אני לא מבין. זה כסף שמגיע בדיון, רבותי, הרשאה להתחייב, והנה זה מה שהודיעו לנו.

אני שלחתי מכתב שאם לא ישחררו את ההקצבה הזאת אני אלך לתביעה משפטית. אבל רבותי, אי אפשר לנהל מערכת רק בתביעות משפטיות. רשות שפועלת על-פי דין צריכה להתנהל בתום לב וביחס שווה לכל הרשויות. לא יתכן לשלול מבית-ג'אן את החלק שלה, 3.7 מיליון שקל, לאחר יציאה למיכר. אני מסתכל בטבלה של 1998 ורואה שגם ב-1998 לא הקציבו לנו והעבירו את הכסף למקום אחר. יש פה איפה ואיפה במשרד לתשתיות לאומיות ואי אפשר לעבור על כך לסדר היום. לא יתכן שהמדינה תנוהל משיקולים פוליטיים ותקפח ישובים רק בגלל שהם לא שייכים לליכוד או שייכים למפלגת העבודה או למפלגה אחרת, בגלל צבע העיניים או בגלל שיקול פוליטי, במיוחד בשנת בחירות. זה ממש מדהים, רבותי. אי אפשר לעבור על כך לסדר היום.

הוא הדין גם בנושא של החשבונות של התיכנון. שלחתי חשבונות תיכנון, 465,000 שקל, שהתחייבו לשלם אותם כבר לפני חצי שנה. אני כבר שילמתי את הכסף הזה למתכננים אך עד עכשיו שום דבר לא זז. זה פשוט מאוד קיפוח והתנכלות, עם הדגשה על התנכלות, למועצת בית-ג'אן משיקולים שהם זרים לעניין. אני אחראי על כל מילה שאני אומר. זה בנושא תשתיות לאומיות.

בנושא פרויקט הביוב: ישבתי עם מר צמח ישי, ואגב הוא איש הגון מאוד, ייאמר לזכותו, וגם הצוות שלו הגון, אבל משום מה מופעלים שיקולים שהם לא לעניין. אחרי 4 חודשים שרצתי אחרי מר צמח ישי הצלחתי להיפגש איתו ב-12.18 וסיכמנו על תוכנית לגבי פרויקט הביוב, לגבי חלק לצאת למיכרום. עד עכשיו, חלפה כבר חצי שנה, בכבישים שאני מבצע בהם עבודות פיתוח אין ביוב ואני צריך לבצע את זה והכל תקוע.

יותר מזה, מר צמח ישי הבטיח להעביר קרוב ל-645,000 ש"ח, כספים שנאלצנו לשלם לנושא התשתיות והפיתוח של הכבישים, יש בידינו מסמך כתוב אך עד עכשיו שום דבר לא הועבר. אני לא מוציא מכלל אפשרות שיד היועצים בחשה בקלחת הזאת ושהם מפרעים למועצת בית-ג'אן בכל משרד ומשרד. לא יתכן דבר כזה. ייאמר לזכותו של מר צמח ישי שהוא בן אדם הגון אבל הוא לא עוקב אחרי הדברים האלה ואת הכסף הזה בינתיים אנחנו שילמנו וזה מעיק על תשלום המשכורות של העובדים.

בנושא משרד החינוך והתרבות: מר שמחה שניאור לפני 4 חודשים אמר לי: צא למיכר בנושא כיתות לימוד. בבית-ג'אן יש מעל ל-25 חדרים בבניינים שכורים שלא מתאימים בכלל לכיתות לימוד. אני לא מדבר

על כיתות של טרום-חובה, כי כל גני טרום-חובה וגני חובה בבית-ג'אן נמצאים בבניינים שכורים. אני מדבר על כיתות לימוד של כיתות אי-ז' וגם בתיכון. קיבלתי הרשאה, יצאתי למיכרז, העברתי את תוצאות המיכרז, יצאתי כבר לביצוע, חלק מהתיכנון כבר בוצע, חלק מהמקדמות כבר שולמו, אך כאשר העברנו את החשבונות למשרד החינוך והתרבות אז מר אודי כתריל עיכב את הדברים האלה. זה מדהים. אני כבר חודש ימים רץ אחרי מר שמחה שניאור כדי להיפגש איתו ועד עכשיו לא הצלחתי.

מדובר על מעל ל-1.7 מיליון שקל. במסמך אצלכם כתוב 1.05 מיליון שקל אבל יש עוד מקדמות של כספי תכנון של 700,000 שקל שלא נלקחו בחשבון. רבותי, אני חייב לשלם לקבלנים האלה משום שאני חתום איתם על חוזה. עד 20.8 אני חייב לקבל את הכיתות, לקראת פתיחת שנת הלימודים. אני לא צריך כיתות לימוד בדצמבר או בנובמבר.

היו"ר סאלח טריף:

האם זה בניה שנמצאת בפרוגרמה של משרד החינוך והתרבות והם לא משלמים?

יוסף קבלאן:

זה נמצא בפרוגרמה ובאישור והם מעכבים את התשלום משיקולים שהם לא לעניין. אני חייב לשלם לקבלנים, אחרת העבודה תיתקע ואחרת שנת הלימודים לא תיפתח בזמן. תתארו לעצמכם שב-1.9 בבית-ג'אן אלפי תלמידים יישבו בבית ולא יכנסו לכיתות לימוד. גם לפני שנתיים עיכבו לנו כספים במשרד החינוך והתרבות כדי להפריע לפתיחת שנת הלימודים חודשיים לפני הבחירות. אי אפשר לנהל מועצה ככה ואי אפשר שהיחס של משרד ממשלתי לרשות המקומית יהיה רק משיקולים פוליטיים, במיוחד בשנת בחירות. אי אפשר לעבור על זה לסדר היום.

נושא נוסף הוא נושא של חמ"ת (חברה ממשלתית לתיירות). אני חושב שלא נמצא פה נציג חמ"ת.

היו"ר סאלח טריף:

הוא לא הזמין.

יוסף קבלאן:

חבל מאוד. קיבלתי הקצבה ב-1997 בנושא של הקמת מדרחוב ופיתוח גרעין הכפר, מתואם עם חמ"ת. החלוקה היא שליש-שליש-שליש, שליש מועצה, שליש שיקום שכונות ושליש חמ"ת. ב-1997 קיבלתי הרשאה על סך 500,000 שקל. דיווחו לי ממשרד ראש הממשלה ש-500,000 השקלים הללו הועברו למועצת בית-ג'אן אבל בפועל לא התקבלה אף פרוטה. רבותי, זה לא יתכן, אני שילמתי את הכסף הזה לקבלן כבר ואתם חייבים להעביר לי את זה. יש חוזה, יש חתימות, יש חשבונות ומעכבים את זה. אתמול הייתי אמור לשבת עם חמ"ת אבל בגלל ההפגנה של ראשי רשויות נבצר ממני להיפגש איתם. אני מקווה שהשבוע הזה אוכל להיפגש איתם.

היו"ר סאלח טריף:

אני מבקש ממנהלת הוועדה לפנות בעניין הזה לחמ"ת, כיוון שהם לא פה, ולומר שהוועדה מבקשת לברר מדוע לא שולמו 500,000 שקל שחמ"ת חייבת לבית-ג'אן.

יוסף קבלאן:

משרד הדתות יוצא על-פי הרשאה לבניית בתי-לוויית בכל הכפרים הדרוזים. בבית-ג'אן בניתי בית קברות לפני שנתיים. עיקר העבודה עכשיו היא בהמשך הפיתוח. חלקו של משרד הדתות הוא 580,000 שקל ב-1997. אני לא מדבר עדיין על 1998, אני מדבר על 1997, שההרשאה היתה בינואר. היו שיקולים לעכב את ההעברה למועצת בית-ג'אן. העברתי את החשבונות למשרד הדתות אך עד כה, כבר חצי שנה לא שילמו את הכסף הזה, למרות ששילמתי אותו כבר לקבלן, והייתי חייב לשלם אותו לקבלן.

למועצת בית-ג'אן מגיע מעל ל-4-5 מיליון שקל, חוץ מהנושא של תוכנית ההבראה וחוץ מהמענק השוטף. אלה כספי פיתוח שתקועים במשרדי הממשלה. במועצת בית-ג'אן נאלצנו בגלל ההסדר, שהובטח

שהכספים האלה יועברו לייעוד שלהם על חשבון המשכורות, בגלל זה כבר 2.5 חודשים עובדי המועצה המקומית לא קיבלו את המשכורת שלהם והם הגיעו למצב בלתי נסבל. רבותי, אנחנו מרגישים שיש כלפינו התנכלות של משרדי הממשלה. אני קורא להם להתייחס לבית-ג'אן על רקע ענייני ולא על רקע פוליטי, בגלל צבע העיניים או בגלל השייכות הפוליטית. אנחנו לא בכיסו של אף אחד. מתי שכואב לנו אנחנו זועקים ואם יהיה צורך נחריף את הצעדים. אנחנו נסגור את הכבישים בירושלים, נסגור את הצירים. מה שהיה בנושא האדמות עלול להתגמד לעומת מה שעלול לקרות. אי אפשר לסבול את המצב הזה.

תודה רבה, אדוני היושב-ראש, ותודה לכם. סליחה שדיברתי בהתרגשות כה רבה.

הי"ר סאלח טריף:

תודה רבה. אני רוצה, ברשותכם האדיבה, קודם כל לשמוע את נציגי המשרדים אחד אחד ואחרי זה לאפשר לחברי הכנסת ולמוזמנים הנוספים להתבטא. אני רוצה להתחיל דווקא עם משרד הפנים. אני מבקש לשאול את גברת רות יוסף, אני מבין שכספי הגרעונות מעוכבים כללית, שזאת בעיה כללית, ולא נראה לי שנצליח להוציא מהאוצר משהו לבית-ג'אן במיוחד. מה עם יתר הדברים שתקועים במשרד הפנים?

רות יוסף:

אגיד פחות או יותר מה הם הנתונים הכספיים. אני חייבת להציג תמונה כוללת של בית-ג'אן. לי לפחות היתה מין תחושה שראש המועצה הציג כביכול היתה התנכלות כלפיהם. אני חשה קצת אי-נוחות עקב העניין הזה.

הי"ר סאלח טריף:

הוא אמר שזה לא התנכלות ממשרד הפנים.

סאלח סלים:

ואפילו אם זה על-ידי משרד הפנים, זה לא את אשמה, זה המדיניות.

רות יוסף:

אישית זה בוודאי לא. אני חייבת פשוט להציג את הדברים, שלכולנו יהיו אותם נתונים ונראה על מה מדובר. אגב, זה לא רק בית-ג'אן, אני חושבת שזה כל הסקטור הדרוזי. נערכה בו אפליה מתקנת מאוד מרשימה כמדיניות מכוונת, שנתמכה על-ידי כל המפלגות.

הי"ר סאלח טריף:

תוכנית ההבראה של יצחק רבין ז"ל מ-1993.

רות יוסף:

משנת 1991 אפילו.

הי"ר סאלח טריף:

זה התחיל לפני זה אבל התוכנית הגדולה של הפיתוח החלה ב-1993.

רות יוסף:

רק בשביל לסבר את האוזן, המענק לבית-ג'אן היה בשנת 1993 - 5 מיליון שקל והיום הוא 13.2 מיליון שקל, כלומר היתה עליה של 146%, שזה נומינלית מעל 50% עליה ריאלית במענק.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (230)
12.05.98

יוסף קבלאן:

מה האחוז שלנו בדו"ח סוארי?

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו מכירים את זה, אנחנו עוד לא הגענו לתקרה.

רות יוסף:

85%.

יוסף קבלאן:

כבר הגענו ל-85%? יש התקדמות, אבל זה לא מספיק.

רות יוסף:

זה יותר מהממוצע של הסקטור היהודי, כדי שנדע סדרי גודל, שלא נדבר על הסקטור הערבי שהוא יותר נמוך, בממוצע.

לגבי שיטת הניהול של בית-ג'אן: באופן די סיסטמטי יש גרעון מצטבר ברשות הזאת. אם בשנת 1993 היה גרעון של 4 מיליון שקל וב-1994 היה גרעון מצטבר באותו סדר גודל, ב-1995 הגעתם ל-4.8 מיליון, ב-1996 הגעתם כבר לגרעון של 6.1 מיליון, וב-1997 אתם ב-9.2 מיליון שקל גרעון מצטבר. כלומר יש כאן איזשהי בעיה של ניהול כספי, שיכול להיות שיש לה נימוקים אובייקטיביים הכי צודקים בעולם, אבל זו בעיה שמראה שבשנתיים האחרונות יש בריחה מהתקציב. המשמעות היא גרעון שוטף הולך וגדל. הגרעון השוטף בשנת 1997 עמד על מעל 3 מיליון שקל, וזה המון.

יוסף קבלאן:

בעיקרו הוצאות מימון. 3 מיליון שקל הלוואות שעה בכל שנה.

היו"ר סאלח טריף:

זה בסך הכל בערך 4 מיליון ומשהו שקל ש-4 משרדים ממשלתיים לא משלמים לבית-ג'אן.

רות יוסף:

במקביל חייבים לציין שבשנת 1994 הרשות קיבלה כ-1.5 מיליון בסך הכל לכיסוי גרעונות, כלומר הגרעון המצטבר הזה הוא נטו. אם הם לא היו מקבלים את זה היתה תוספת של עוד 1.5 מיליון לגרעון השוטף. אז ככה שלפחות, זה היה בשביל שנסגור חשבון, כדי שאני ארגיש נוח לשבת כאן בדיון.

לגבי ההסדר: באמת ישבנו עם הרשות, כמו שציין ראש הרשות, עם גברת אלונה עלה, מנהלת אגף אצלנו, ישבו וסיכמו פחות או יותר על הדברים. לצערנו הסיכום היה יחסית מאוחר, ב-11.1, ואז התחילו המשברים של חוק האכיפה. הרשות בפועל עוד לא חתמה על ההסדר, לצערנו.

היו"ר סאלח טריף:

ואם מחר אנחנו נתאם את העניין עם האוצר אז הם לא יקבלו כסף? מי עיכב?

רות יוסף:

אף אחד לא מעכב. את החתימה אתם מעכבים, בית-ג'אן לא חתמה על ההסדר. בפועל, אולי יש חילוקי דיעות, אבל הרשות לא חתמה על ההסדר והמשמעות של זה היא שלא הועבר כל סכום.

היו"ר סאלח טריף:

מר הולנדר, למה לא חתמתם על ההסדר?

שלמה הולנדר:

הסיכום היה גרעון של 2.7 מיליון שקל שמשרד הפנים העביר אלי. התברר שבמהלך החודשים האחרונים הם טוענים שהגרעון הוא יותר קטן והם מוכנים להעביר רק 1.4 מיליון שקל. רואה החשבון הצביע ב-31.12.96 על גרעון של 8 מיליון מצטבר ולפי זה נעשה תחשיב של 2.7 מיליון שקל. כיום הם טוענים שהם לא מכירים ב-3 מיליון מתוך ה-8 מיליון גרעון מצטבר כי אלו היו גרעונות בתב"רים. המועצה בשנת 1997 החליטה להעביר את אותם גרעונות לתקציב הרגיל כי אותם סכומים ממילא בוצעו לגבי עבודות תשתית בכבישים ובתחזוקה שוטפת. היתה פעולה שנרשמה בגרעון בתב"רים במקום בתקציב הרגיל ולכן לטענתנו מגיע לרשות לפי 8 מיליון ש"ח גרעון מצטבר.

היו"ר סאלח טריף:

גברת רות יוסף, האם את מוכנה לבחון את העניין הזה?

רות יוסף:

אני אתן תשובה לעניין הזה, תשובה יחסית פשוטה. בחישוב הגרעון המצטבר שממנו נגזר המיליארד שקל הממשלה התייחסה לגרעון המצטבר בתקציב הרגיל בלבד ולא בתקציבי הפיתוח.

יוסף קבלאן:

אבל זה לא פיתוח, זה תחזוקה שוטפת של הכביש, זה בעיה של בור פה, בור שם.

רות יוסף:

זה לא תחזוקה, זה גרעון בתקציב הפיתוח.

יוסף קבלאן:

אדוני היושב-ראש, כדאי שרואה החשבון שלנו ייטיח דווקא לסוגיה הזאת.

היו"ר סאלח טריף:

אני בעניין הזה רוצה שנסגור קטע. זה מאוד חשוב כי יתכן שבתוך שבוע יהיה הסדר וזה יכול להקטין את הנתח הכספי ולרושש את המועצה.

רות יוסף:

מדובר על כך שההכרה בגרעון בתקציב הפיתוח, שאפשר לקרוא לו באיזה שמות שרוצים - גרעונות בתב"רים או מה - לא מוכר על-ידי האוצר בתור גרעון. הכרה בבית-ג'אן יש לה מכפיל של כפול 200 רשויות פחות או יותר עם תוספת של לפחות עוד 600-700 מיליון שקל להסדר הזה. אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו דבר כזה.

היו"ר סאלח טריף:

איך אתה יכול להסביר שזה חלק מהתקציב השוטף ולא נכלל בפיתוח? יש בעיה עקרונית פה.

כיר ענבי:

יש הנחיות של רישום הנהלת חשבונות וניהול הכספים ברשויות מקומיות. ההנחיות קובעות שאם היו גרעונות סופיים בתקציבים בלתי רגילים משנה קודמת, שנה אחרי זה אם אין לזה מקור מימון עליך להעביר

את זה לגרעון הנצבר בתקציב הרגיל. המועצה לא נהגה בצעד הזה. משרד הפנים שולח מבקרים היום לכל הרשויות, רואה חשבון חיצוני, ורואה החשבון החיצוני עשה את הפעולה הזאת. הגרעון על-פי רואה החשבון החיצוני, שהוא חתם על הדו"ח של ביקורת 1996, מצביע על גרעון נצבר בתקציב הרגיל, 8.3 מיליון שקל. אם תוסיף לזה את ה-3.2 של 1997 אז המועצה נכון ל-31.12.97 עומדת בגרעון קשה של

היו"ר סאלח טריף:

מעניין אותי עד 31.12.97.

ניר ענבי:

רואה החשבון ששלח משרד הפנים אישר 8.3 מיליון שקל גרעון נצבר.

היו"ר סאלח טריף:

המשמעות של זה היא של 2.7 מיליון?

ניר ענבי:

המשמעות של זה היא מעבר ל-2.7 מיליון. הדיון שנערך במשרד הפנים דיבר על גרעון של 6.1 מיליון. לאחר הדיון הגיע הדו"ח המפוקח של רואה החשבון החיצוני שמשרד הפנים שלח והוא הגדיל את הגרעון בעוד 2 מיליון שקל נוספים. כלומר היום המספר הוא גבוה יותר.

היו"ר סאלח טריף:

גברת רות יוסף, אולי בכל זאת אפשר לבדוק את זה. אולי עוד היום תיגשו לשם לנסות לבדוק את העניין הזה. זה חבל.

רות יוסף:

אני יכולה להגיד רק דבר אחד, אסור לנו - אני מכירה מספרים שהם קצת אחרים

היו"ר סאלח טריף:

הם אומרים שאתם שלחתם לשם רואה חשבון חיצוני.

רות יוסף:

יכול להיות. ברור פהזה דבר אחד, שגרעונות בתקציבי הפיתוח של השנה האחרונה, שנת 1996, לא נכללים. היה איזשהו רצון כן לכלול אותם אבל אני מוכנה לבדוק את זה. 1997 לא קיים מבחינתנו.

ניר ענבי:

זה הדו"ח המבוקר של רואה החשבון שמשרד הפנים שלח לגבי 1996 והוא מצביע על גרעון של 8.3 מיליון. לא על הגרעון הזה דיברו בהסכם על כיסוי גרעונות. זה רואה חשבון שאתם שלחתם.

רות יוסף:

אם אנחנו שלחנו, זה אומר שהוא טוב? זה לא כך בהכרח.

היו"ר סאלח טריף:

אם הוא לא טוב אז הסתבכתם. זה בעיה שלכם.

רות יוסף:

אני לא רוצה להיכנס כאן לדיון על המספרים אבל נבדוק את העניין הזה.

היו"ר סאלח טריף:

אני מעריך שלאור השביתה של הרשויות בסוף הכסף ישולם אז כדאי שתהיו ערוכים לקבל את הכסף.

יוסף קבלאן:

אנחנו ערוכים ומוכנים.

רות יוסף:

למרות הנסיבות, למרות אי החתימה ולמרות חילוקי הדיעות, שהם לגיטימיים, היתה הקדמה של 500,000 שקל למועצה המקומית בית-ג'אן והמענק השוטף של 570,000 שקל.

יוסף קבלאן:

אומר לי מר שלמה הולנדר שרשמו את זה כמענק ויותר מזה, קיצצו 150,000 שקל ממענק האיזון בחודש הזה. זה לא על חשבון תוכנית ההבראה.

רות יוסף:

בטח שלא, כי לא חתמת על תוכנית ההבראה. זה מתוך מענק האיזון. קיבלתם הקדמה של 500,000 שקל לצורך תשלום משכורות.

היו"ר סאלח טריף:

מתי זה בוצע?

יוסף קבלאן:

בחודש ינואר.

היו"ר סאלח טריף:

זה היה מזמן.

שלמה הולנדר:

החודש - 150,000.

רות יוסף:

אבל בכל זאת אתם עדיין בחריגה אחרי קבלת 570,000 שקל. ניסינו למצוא איזשהו פיתרון חלקי לעניין הזה, לפחות במימון, בתזרים, עד לחתימה. אני מאוד מקווה שהעסק יפתר ושגם האוצר יפתור כמה בעיות ואז הכל יסתדר.

עכשיו לגבי התקציב. הרשות לא אישרה תקציב לשנת 1997.

יוסף קבלאן:

אפילו לשנת 1998 כבר אושר.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (230)
12.05.98

עפיף עמאר:

ב-1998 העבירו לפני כ-3 שבועות.

יוסף קבלאן:

ב-1997 העבירו רק בחודש אוקטובר או בספטמבר.

היו"ר סאלח טריף:

גברת רות יוסף, מה את יכולה עכשיו לעשות כדי לסייע לפיתרון המצוקה?

רות יוסף:

הקדמה נעשתה. בסדרי הגודל שמדובר כאן משרד הפנים במענק הקטן האומלל לא יכול לפתור את כל הבעיה. כי זה כסף, כל הדברים האלה זה כסף.

היו"ר סאלח טריף:

לא כל הבעיה אבל חלק ממנה.

רות יוסף:

אני מציעה שאנחנו נהיה לפחות המשלימים בעניין הזה כי המענק יכול לעשות ... שם.

לגבי העניין של תקציבי פיתוח אומרים שהעסק מעוכב. אצלנו. אני אישית אבדוק את זה ואראה איפה זה נתקע.

היו"ר סאלח טריף:

נסכם שני דברים: (1) שהעניין של הגרעון יובהר היום ויחתם, יסגר. כדי שבמידה ויהיה הסדר כלשהו והאוצר יזרים כסף לרשויות המקומיות, שתוכלו ליהנות מהתקציב שיועבר על-ידי האוצר. זה כללי.

(2) לגבי העניין של הסיוע השוטף כדי לאפשר, יחד עם כל המשרדים האחרים, את פיתרון המצוקה, נראה לי שיש מקום שנחשוב על קידום כספי מסויים.

רות יוסף:

בסדר, אבל אני רוצה לראות על איזה סדרי גודל מדובר. אם זה חצי מגובה המענק השנתי אז כמובן שאנחנו לא יכולים לעשות את זה.

יוסף קבלאן:

משכורות במשך 2.5 חודשים - זה 1.75 מיליון שקל נטו.

רות יוסף:

זה תלוי בכסף שהם מקבלים מהאחרים.

שלמה הולנדר:

זה 2.5 מיליון שקל לפחות.

הו"ר סאלח טריף:

בסדר, אז בואו נדבר לפחות על פיתרון של שתי המשכורות מצד משרד הפנים. תודה. מר עפ"ק עמאר, האם אתה רוצה להוסיף משהו בעניין הזה?

עפ"ק עמאר:

לא, אם ארצה אוסיף אחר-כך.

הו"ר סאלח טריף:

אני רוצה לעבור ברשותכם למע"צ. מר איינשטיין, נשמעו טענות קשות מאוד.

אהרון איינשטיין:

אני אסביר את הליכי העבודה, שיטות העבודה ומה בעצם אנחנו עושים באיזור בית-ג'אן. בעיקרון אנחנו עובדים מול ועד ראשי הרשויות הדרוזיות. יש ועד, שבראשו עומד היום מר מופיק מחורפיש, ואנחנו נפגשים עם הוועד לעיתים תכופות. כמידי שנה הוועד הציע תוכנית עבודה במסגרת הסכום שאושר בממשלה - 20 מיליון שקל בשנה. מדובר על 100 מיליון שקל בסך הכל. בשנים האחרונות אנחנו אפילו נותנים יותר כי בשנה הראשונה היה איזה פיגור בהשקעה. בעצם הסיכום הוא שאם בתוך 5 שנים לא נשקיע את ה-100 מיליון, שהם גם צמודים למדד, אז זה יגלוש לשנה שישית. בעיקרון אנחנו משקיעים את הסכום הזה ב-5 שנים.

הו"ר סאלח טריף:

אתם עושים לעצמכם הנחות אבל זה לא מעניין. כתוב בתוכנית שלכם שבבית-ג'אן יש שיקום והרחבה של כביש גישה. הייתם צריכים בשנת 1997 לתקצב 2.5 מיליון. הרשאה להתחייב 3.7 מיליון.

אהרון איינשטיין:

אני חוזר, אנחנו עובדים מול ועד ראשי הרשויות.

הו"ר סאלח טריף:

זה לא עוזר. הכל יופי, אבל יש מסמך שלך פה ואני מבקש שתסביר אותו.

יוסף קבלאן:

ראית את המסמך?

אהרון איינשטיין:

כן. אתמול היה אצלי מר גולדברג. בנושא בית-ג'אן סוכם שמאחר וכביש הגישה נסלל לפני 4-5 שנים אז אנחנו נשקיע בכביש הזה בתאורה כדי להעלות את רמת הבטיחות. סוכם שראש המועצה ייצא למיכרז, הוא יעשה את העבודה ואנחנו נתחייב לשלם לו עבור כמה שתעלה התאורה, וזה מגיע לסביבות כ-1.5 מיליון שקלים. על זה אנחנו נתחייב ונשלם את זה על סמך חשבונות שאתה תוציא, אין בעיה. נדמה לי שעל 800 אלף כבר התחייבו וכרגע יש בטיפול להתחייב על עוד 700-800 אלף. זאת אומרת, הסכום עבור התאורה ישולם לפי חשבונות. מר קבלאן יצטרך להעביר את מסמכי המיכרז. זה לא סתם בקשה להעביר כסף, אנחנו לא מעבירים סתם כסף.

יוסף קבלאן:

החשבונות הועברו כבר לפני 3 חודשים לגבי כספי התכנון אך לא הגיעה אלינו אף פרוטה. נאמר שהועברו 435,000 שקל כספי תכנון.

אהרון איינשטיין:

אני לא מדבר על תכנון, תכנון זה הליך אחר. אני מדבר עכשיו על ביצוע תאורה.

יוסף קבלאן:

זה לא רק התאורה. המסמך שלכם מדבר על הכביש הפנימי. אתם הסברתם לי שאתם לא רוצים להשקיע בכביש הגישה ואז יצאתי לתכנון כביש פנימי לפי הרשאה שלכם על 4 מיליון שקל. זה מסמך שלכם. אמרו לי לצאת למיכרז. יצאתי למיכרז, העברתי לכם מסמכים ואז נאמר לי: לדעתו של יועץ השר זה לא בעדיפות לאומית. האם יועץ שר צריך לקבוע למועצה ולמשרד שלכם משיקולים לא ענייניים?

היו"ר סאלח טריף:

משהו לא מסתדר לי. אני מכיר את מר גולדברג טוב מאוד.

אהרון איינשטיין:

זה תוכנית של ועד ראשי הרשויות הדרוזיות. לפי התוכנית שאנחנו אישרנו אנחנו אמורים להשקיע בשנת 1998 1.5 מיליון שקל.

היו"ר סאלח טריף:

אבל הוא אומר לך: עזוב, הכל יופי, אתם פה כתבתם מכתבים, הוצאתם מסמכים - זה לא שלו, זה שלכם. עם כל הכבוד לוועד ראשי הרשויות, אתם התחייבתם.

אהרון איינשטיין:

עבור תכנון אנחנו נשלם את מה שסוכם, אין בעיה.

היו"ר סאלח טריף:

ומה עם הייתר?

אהרון איינשטיין:

אני חוזר, אישרנו לו לבצע תאורה מצומת בית-ג'אן עד הכפר. אמרנו שהוא יתחיל לעבוד והוא התחיל לעבוד.

יוסף קבלאן:

ולכביש הפנימי שלגביו יצאתי למיכרז?

אהרון איינשטיין:

אני חוזר, יש לי השנה עבור בית-ג'אן 1.5 מיליון שקל בתקציב.

יוסף קבלאן:

אבל מה עם המסמך שעליו אתם חתומים על 3 מיליון שקלים?

אהרון איינשטיין:

עזוב 3 מיליון, אין לי 3 מיליון.

יוסף קבלאן:

אבל התחייבת ואמרת לי: צא למיכרז. אני חייב להסביר למר איינשטיין כיוון שהוא לא מבין בשפה העברית, זה מסמך שלכם על 3.7 מיליון הרשאה להתחייב בבית-ג'אן, זה מסמך שלכם לכביש 5 - 4.52 מיליון. אמרת לי לצאת למיכרז ויצאתי למיכרז, שיניתי את מצבי לרעה. תקרא מה כתוב פה.

אהרון איינשטיין:

האם התחלת לעבוד? לא, רק יצאת למיכרז.

יוסף קבלאן:

חתמת על חוזה עם הקבלן הזה. מה, אתם עובדים עלינו בעיניים?

היו"ר סאלח טריף:

מר איינשטיין אני מבקש שתסביר, היות שכולנו אנשים שקצת מבינים בתקציבים, תסביר לנו בכנות ועל השולחן מה בדיוק קורה.

אהרון איינשטיין:

התקציב למגזר הדרוזי מחולק ל-13 ישובים ובעצם יש פרויקטים שהם בסדר עדיפות עליון. בעיקרון אנחנו משקיעים בכבישים בין-עירוניים, בשלב שני בכבישי גישה, והאלטרנטיבה האחרונה בכבישים. בעיקרון אנחנו לא משקיעים בכבישים פנימיים.

היו"ר סאלח טריף:

אני מכיר את כל זה. מר איינשטיין, אנחנו יודעים שבמגזר הדרוזי, אני הייתי בסוד ההסדר, מע"צ נכנסת שלא בקריטריונים ארציים. לא סתם הטילו עליכם כך וכך תקציבים. זאת אומרת, מה שאתה מסביר זה נכון לגבי הקריטריונים שנקבעו. אני רוצה להוסיף ששר מסויים רצה משהו בעיירת פיתוח מסויימת ואז הוא שבר את כל הכללים ואתם ביצעתם. אני מבקש ממך להתייחס בלי הדברים שמסביב להתחייבויות שלכם פה, תכלס מה קרה.

אהרון איינשטיין:

מר קבלאן קיבל הוראה לתכנן ועבור התכנון אנחנו נשלם את מה שהתחייבנו.

לגבי הביצוע, אנחנו אישרנו כרגע לבצע את התאורה מצומת בית-ג'אן ועד הכפר מכיוון שזה התקציב שיש לי כרגע לשנת 1998, אין לי יותר. אלא אם כן יבוא ועד ראשי הרשויות הדרוזיות ויאמר לי להפסיק את העבודה בג'וליס או בחורפיש ולהעביר לבית-ג'אן. כרגע אין לי כסף והכסף מחולק לפי פרויקטים בכל המגזר.

היו"ר סאלח טריף:

אתה רוצה לומר לי שאתם הורדתם מהתקציב הקודם שלכם למגזר הדרוזי?

אהרון איינשטיין:

אנחנו לא הורדנו, להיפך. אנחנו באמצע השנה גם מסיימים לשם תקציבים. למשל בג'וליס בשנה שעברה היה מתוכנן תקציב של 3 מיליון ובסוף הייתי צריך להשקיע 5 מיליון.

היו"ר סאלח טריף:

האם בדקת למה הוצא בסוף 5 מיליון?

אהרון איינשטיין:

כי ככה זה עלה. אנחנו בדקנו את זה. במהלך השנה אנחנו גם מסיטים תקציבים ממקום למקום לפי הנתונים.

היו"ר סאלח טריף:

למשל בניית טיפת חלב - בכל התחשיבים זה היה 400 מיליון ופתאום זה עלה 800 מיליון. אתם חייבים לבדוק למה.

סאלח סלים:

יש לי שאלה קטנה, אני גם ראש מועצה, אני מכיר את העניין. פה יש מכתב שהגיע לראש המועצה, אומדן שלך של 4 מיליון לפני מע"מ לכביש 5. אמרתם לו "נא לפרסם את המיכרז כאשר עם קבלת תוצאות המיכרז נתחייב במסגרת", זה מה שאתם אמרתם לו. את הדברים האלה בדיוק הוא עשה אבל עכשיו אתה אומר שאין לך כסף.

יוסף קבלאן:

למה אמרת לי בכלל לעשות את זה ולשנות את מצבי לרעה?

אהרון איינשטיין:

לא אמרתי שאין לי כסף. אמרנו שבבית-ג'אן יש את כביש 5 ויש את התאורה. אלה שני דברים שונים.

יוסף קבלאן:

מה יש לך לומר על ההערה של יועץ השר? תאמר את האמת פה בפני הוועדה. מה הסיבה? זה לא ועד ראשי הרשויות קבע. תקרא מה שכתוב פה. אתה חושב שיש פה אנשים מטומטמים?

אהרון איינשטיין:

עזוב את יועץ השר. אנחנו אומרים שעדיף קודם לעשות את התאורה ולא את כביש 5.

היו"ר סאלח טריף:

כמי שהיה גם יושב-ראש ועד הרשויות הדרוזיות והיום הנציג הבכיר של העדה פה, אין נציג אחר בכנסת, אני אומר לך שבית-ג'אן צריכה לזכות בנתח העיקרי של מע"צ, כולם צריכים להבין את זה. אם אתם לא תעשו את זה, אתם תעשו רע למדינה. אני אומר לך שאת כל מה שכתוב כאן אתם תצטרכו לשלם. תגיד את זה למר בן-ציון סלמן ואני מבקש שתשלמו את זה. כל דבר אחר יראה וישמע לא טוב. אין שום הצדקה לכך שלא תשלמו את כל מה שהתחייבתם, ועד הסוף. אם יש מישהו אחר שמצייץ, תגיד לי. זה לא בסדר.

יוסף קבלאן:

אתם מנסים להפריע לחברים שלכם בבית-ג'אן.

אהרון איינשטיין:

אני רק אומר שהתוכנית מאושרת במשרד ראש הממשלה. משרד ראש הממשלה הוציא מסמך לסיכום שנת 1997 בכל המשרדים. מה שאמר משרד ראש הממשלה שאם נניח בכבישים, לדוגמא, משקיעים פחות אז הוא עושה ...

היו"ר סאלח טריף:

אני יכול להגיד לך משהו, אדוני? אתה לא דרוזי, מה אפשר לעשות. אנחנו קצת מבינים. אני אומר לכל

החברים במשרד ראש הממשלה, אל תיכנסו לקטע הפוליטי. זה נראה רע. שלא יתעסקו איתנו בקטעים פוליטיים אפלים. זה פוליטיקה נטו. יש כאן פקידי מדינה ואני מצטער שאני צריך לומר את זה. אי אפשר לצבוע את העניינים בצבע של פוליטיקה זולה, אני מזהיא אתכם שזה לא יילך. אני רוצה שנסגור את הקטע הזה כאן ועכשיו על השולחן. זה שהוא איש "עבודה" וששם יש אנשים שהם לא אנשי "עבודה" והם מזנבים פה, לא נאפשר להם. אנחנו לא נאפשר לכם.

אהרון איינשטיין:

אני לא מתעסק בפוליטיקה.

היו"ר סאלח טריף:

לא מעניין אותי משרד ראש הממשלה. מה שיש לנו כאן, המסמכים שלכם הם שמחייבים אתכם. אני מבקש ממך, ומנהלת הוועדה רושמת את הדברים, אם תוך שבוע ימים אני לא אקבל התחייבות ממכם שאתם מעבירים את הכסף ...

אהרון איינשטיין:

אין לי תקציב עבור כביש 5.

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה לראות שאין לכם.

אהרון איינשטיין:

אני מצהיר שאין לי.

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה שאתה תגיד לנו תוך שבוע, אחרי שתבדוק עם מנכ"ל מע"צ, מר בן-ציון סלמן, שהוא בן אדם שמבין עניין ויש לו ניסיון. אני מקווה שהוא יחשוב מחדש על הנושא ובכל זאת יתחייב לתת לבית-ג'אן את מה שהוא כבר התחייב וישלם. אם אתם לא תעשו את זה, אני מבקש שתודיעו לי. אנחנו נקיים דיון נוסף בוועדה תוך שבוע ימים. אני מבקש ממך לא להשיב לי עכשיו, כדאי שתדבר עם מר סלמן. כדאי שתהרהר במה שאני אומר לך כי זה מאוד חשוב וגם מרחיק לכת.

אהרון איינשטיין:

יש פה חוסר הגינות. יש תוכנית שהוצעה על-ידי ועד ראשי הרשויות הדרוזיות, אני אתן לך העתק, מה צריך להקצות לבית-ג'אן בשנת 1998. אם פרוייקט עוד לא הותחל אז אנחנו יחד עם ועד ראשי הרשויות הדרוזיות ...

יוסף קבלאן:

אבל חלק ממה שהייתם צריכים להקצות ב-1997 לא קיימתם. אני מדבר אפילו על 1997.

היו"ר סאלח טריף:

למה לך, מר איינשטיין? הוא מדבר על שנת 1997 ואתה קופץ ל-1998. הוא מדבר על פרוייקט שהוא התחיל ואתה אומר שהם לא התחילו. האיש הזה, ראש הרשות המקומית, הוא לא תלוש מהמציאות. הוא גר אומנם בהר גבוה אבל הוא יודע מה קורה שם. תבדוק אותו, אבל אתה לא יכול להתעלם מהתחייבויות.

אהרון איינשטיין:

אם יש לי סכום נתון, הסכום הזה מחולק בין כל הישובים הדרוזיים. אם לדוגמא בישוב אחד ...

יוסף קבלאן:

אני רוצה לשאול אותך על 3.7 מיליון שקל שהגיעו לבית-ג'אן בשנת 1997. תגיד לי לאן העברת אותם. זה בושה וחרפה.

היו"ר סאלח טריף:

אני אגיד לך לאן הוא העביר אותם. הוא הכפיל את התקציב של ראש מועצה מהליכוד ולקח ממך. מה אתה חושב, שאנחנו תלויים מהמציאות? אנחנו לא נאפשר לך את זה. אנחנו "נקרע את הצורה" לפקידים האלה אם הם ינהגו כך. אני אומר לך את זה. אני לא מגן כאן על פקיד מדינה.

אהרון איינשטיין:

אני לא עוסק בפוליטיקה.

היו"ר סאלח טריף:

אז אל תיכנס לפוליטיקה. אתה יודע, כשאתה מדבר על ג'וליס - אני גר שם. אם זה ראש מועצה של הליכוד אתה נותן לו פי 2 ואתה לוקח מראש מועצה של "העבודה". אני לא ארשה לך את זה.

אהרון איינשטיין:

אני לא הכתובת בנושא הזה.

היו"ר סאלח טריף:

אז אני פונה למי שהוא הכתובת. אתה מייצג את מע"צ כאן. נמצא כאן פקיד האוצר שאחראי גם על התקציב שלך, מר יוסי כהן, והוא שומע אותי. פקיד האוצר יודעים גם ומטפלים בנושא לא פוליטי. אם אתם עושים פוליטיקה, זה לא יילך לכם. זה לא יילך לכם.

סאלח סלים:

אני חושב שלא כדאי למהר ולהאשים אותו. זה לא מקרה מה שקורה בכל המשרדים האלה, יש מישהו שעומד מאחורי זה. יש תוכנית מאורגנת, בגלל העמדה שלהם על האדמות של בית-ג'אן. רוצים לא לתת להם כסף כדי שראש המועצה יפסיד בבחירות. זה העיקרון.

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה לסכם את הקטע של מע"צ, שנראה לי לדאבוני שהוא קטע אפל מאוד. אני רוצה הסבר למה לא שילמתם לבית-ג'אן עד האגורה האחרונה ולאיפה לקחו את הכסף. אני מבקש ממכם הסבר לא מתחמק, למה לא העברתם את הכסף, לאן עבר התקציב ואיך אתם מתכוונים לפתור את הבעיה. יש מצוקה בבית-ג'אן אבל נמתין שבוע. אני מבקש לקבל תשובה. אני גם אדבר, ברשותך מר איינשטיין, עם מר בן-ציון סלמן כדי להבהיר לו את זה. לא נאפשר לאף משרד ממשלתי לעשות הפרד ומשול, אחד ליכוד, אחד "עבודה", לוקחים מזה ונותנים להוא. זה לא יילך, לא בבית-ספרנו. וחבל שזה כך.

אני רוצה לעבור לנושא הביוב. אני מכיר את מר בני רייך, אצלכם לא עוסקים בפוליטיקה. דובר על 650,000 ש"ח.

בני רייך:

האמת היא שאני לא יודע על מה הטענה. ראשית הישוב מבוויב בכ-60% ממנו, ביוב מרכזי. אפשר לומר שבערך 50% מהביוב הקיים בישוב (כלומר חצי מה-60%) בוצע ב-5 השנים האחרונות. ממש בימים אלה אנחנו אישרנו יציאה למיכרז נוסף של 1.2 מיליון ש"ח, שכולל גם אספקת צנרת וגם ביצוע קווי ביוב בשכונות נוספות בישוב. פתחנו הלוואה לישוב. אני חושב שאתמול או שלשום יצא אליכם אישור על ...

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (230)
12.05.98

יוסף קבלאן:

אני אעדכן אותך. מר שאול שטרייט עזב לפני כמה ימים. החומר מוכן על שולחנו של מר שאול שטרייט לחתימה והוא לא נחתם. יש פה את המסמך של מר צמח ישי. אותו כסף שהיו צריכים להעביר בדצמבר 1997 - אני לא מתכוון למיליון אלא לסכום עבור שני הכבישים האלה - ממתין ותקוע כבר חצי שנה.

הו"ר סאלח טריף:

מר בני רייך, תגיד לנו האם אתה יכול לפתור את הבעיה, להביא את האחוזים האלה.

בני רייך:

הדבר הזה גמור, תראה את זה כגמור.

אבל יש משהו נוסף, אנחנו פתחנו הלוואה למועצה על סך 200,000 שקל לשירותים הנדסיים ואתם עוד לא חתמתם.

יוסף קבלאן:

חתמנו והעברנו את זה חתום לשלטון המקומי כבר לפני 3 חודשים.

בני רייך:

אולי אנחנו מדברים על הלוואה אחרת.

יוסף קבלאן:

הלוואה של 200,000 שקל לתכנון הנדסי למי קולחין, עד כמה שאני זוכר. זה חתום והוגש לפני 3-4 חודשים.

בני רייך:

אם ההלוואה חתומה אז אתה יכול כבר לנצל את ההלוואה הזאת לתשלומים, זה דבר אחד.

יוסף קבלאן:

בסדר, אבל שייעבירו לי את הכסף.

בני רייך:

דבר שני, יש לך הלוואה של 1.5 מיליון שקל שממנה יש יתרה אצלנו. מדובר בחשבונות סופיים של 924,000 שקל. אני חושב שחלק מההוצאות שאתה צריך להוציא אתה יכול להוציא מזה.

שלמה הולנדר:

אבל דיווחנו פה, יש חשבונות שמונחים אצלכם.

יוסף קבלאן:

על 645,000 שקל דיווחנו בינואר 1998.

בני רייך:

אנחנו פותחים לכם עכשיו את ה-1.2 מיליון ליציאה למיכרז.

היו"ר סאלח טריף:

הוא שואל לגבי מה שיש עכשיו, מה עם תשלום של 650,000 שקל?

יוסף קבלאן:

אתה פותח הלוואה אבל אנחנו הגשנו חשבונות לפני כמה חודשים אז למה לא העברתם את הכסף הזה?

בני רייך:

כניראה שחשבונות סופיים לא היו.

אני מדבר על הפרוייקט החדש של ה-1.2 מיליון שיוצא עכשיו למיכרז. אנחנו נפתח לכם דבר נוסף, כ-1.5 מיליון לצורך הרחבת מיתקן התיעול הקיים, מיתקן הקצה, שאינו ענה כראש על הצרכים. זה דבר נוסף שאנחנו עושים.

יוסף קבלאן:

זה 1.5 מיליון או 3.5 מיליון? הסיכום הוא על 3.5 מיליון שקל.

בני רייך:

זה נכון אבל אנחנו מדברים על מה שאתם תספיקו לעשות בשנת 1998. אז יהיה 1.5 מיליון בשנת 1998 והייתה לשנת 1999.

דבר נוסף, יושבת כאן גברת רות יוסף. לגבי נושא חוקי העזר לביוב אנחנו עזרנו למתכננים, למשרד לבל, להכין את זה. אני מבין שזה עכשיו נמצא במועצה לאישור. נכון? העבירו את זה אליכם.

יוסף קבלאן:

קבל עידכון, זה נמצא עדיין אצל מר לבל. מייד כשזה יועבר אלינו אנחנו נאשר אותו. נכנסתי לפרטי הפרטים בנושא הזה.

בני רייך:

דיברתי אתמול בצהרים עם מר לבל, רציתי לדעת לפני שאני מגיע לכאן מה המצב ולהתעדכן. הוא אמר שהוא העביר את זה למועצה. אתם חייבים להעביר את חוקי העזר כי בלי אישור חוקי העזר גם כל מה שאנחנו מתכננים לא יתקדם.

יוסף קבלאן:

אני מסכים איתך במאה אחוז. מבחינתנו אני מצפה שכאשר אני מעביר לכם חשבון, שתעבירו לי את הכסף, זה הכל.

היו"ר סאלח טריף:

מר בני רייך, תבדוק אצלך לגבי החוב של 650,000 כדי לשחרר את זה למועצה. אני מבין שזה עבור חשבונות שכבר בוצעו.

בני רייך:

היה עיכוב מסויים בחודשים האחרונים בנושא של ביוב כתוצאה משינוי נהלים מסויים של משרד הפנים שאנחנו כבר עידכנו. היינו חלק ממשרד הפנים עד לפני כמה חודשים ואנחנו גם עכשיו עובדים בשיתוף פעולה מלא. הדברים האלה סודרו. יכול להיות שזה נמצא ביניהם. יושבת כאן גברת רות יוסף שהיא

יושבת-ראש הוועדה, במקרה יש לנו מחר ישיבה של ועדת השקעות לגבי כל הנושא של השקעות בביוב.

את הקטע הזה של ה-650,000 אני אבדוק, האם זה נכלל בסכום הזה או לא. אבל כעיקרון מהבחינה הזאת אנחנו כמינהלת ביוב מסודרים איתכם.

שלמה הולנדר:

זה בתוך הייתה של ה-900.

בני רייך:

אם זה מתוך הייתה של ה-900 אז בכלל אין בעיה.

יוסף קבלאן:

הבעיה היא אצל מר גולדברג, חצי שנה הוא מתעכב.

היו"ר סאלח טריף:

מר בני רייך, אתה יודע מה הבעיה? לפעמים הבעיה היא שאין בעיה. אבקש ממך לבדוק את זה.

בני רייך:

אבדוק ואתן לכם תשובה.

היו"ר סאלח טריף:

תן לנו תשובה שזה משתחרר.

אני רוצה לעבור למשרד החינוך והתרבות. מר אודי כתריאל.

אודי כתריאל:

יש לי 3 הערות על המצב.

הערה ראשונה, כמי שעובדים עם דרג מקצועי - מהנדסים, אדריכלים, כלכלנים - אנחנו, באגף שאני עומד בראשו, פטורים מהפן הפוליטי.

לעצם העניין, בבית-ג'אן יש שתי תופעות. תופעה אחת זה ששוכבים כספים משנת 1994 והמועצה עדיין לא גבתה אותם. ולראיה, מתוך 600,000 שקל למיזוג אוויר היא לקחה רק 300,000 שקל. אני יכול למנות עוד כמה דוגמאות כאלה. דברים שנאמרו במשך 2-3 שנים עדיין לא מצאו את פיתרוןם כי המועצה באה ואומרת הבו לנו כסף ומצד שני בגין חשבונות שהם לא הגישו לנו עדיין שוכבים כספים במשרד החינוך. אלה כספים לא צמודים והמשמעות היא שמ-1994 ועד חודש מאי 1998 ההדרדרות היא בעשרות אחוזים, כשאני מניח שהעבודה בוצעה.

יוסף קבלאן:

אנחנו מתייחסים לתוכניות הבניה עכשיו. אבל בנושא החימום, אומרים לנו לעשות בבית-ג'אן חימום ב-600,000 שקל. עשיתי חימום בבתי-הספר בעלות של 380,000 שקל. מה, רוצים שאני אעשה חימום כפול? תקצה לי לשיפוצים, תקצה לי לדבר אחר. תעבירו את זה לשיפוצים.

אודי כתריאל:

2 מעבדות, בניית 200 מטר בשנת 1995 - בעצם לקחתם רק את מחצית הסכום. חבל שאני אעלה את כל הדוגמאות.

יוסף קבלאן:

לעניין של התכנון, יצאנו למיכרזים והכסף תקוע אצלכם עכשיו, מעל 1.7 מיליון שקל.

אודי כתרילאל:

ההערה הראשונה היא שבעצם ישנם כספים ששוכבים אצלנו, קחו אותם. הם לא צוברים ריבית, הם רק מפסידים ריבית. אלה דברים שנאמרו במשך שנים, זה לא חדש. דעו לכם שישנם כספים שממתינים לכם.

יוסף קבלאן:

מנהל אגף החינוך הגיש את כל התוכניות לגבי המעבדות, יש לנו סידרה של התכתבויות, אבל הבעיה היא שזה תקוע. מר אודי כתרילאל, מר אבי נתן, מר שמחה שניאור ואחרים מעכבים את זה. פעם אמרו לי ששנה וחצי אפילו איבדו את התיק של בית-ג'אן, דווקא בנושא המעבדות.

אודי כתרילאל:

עכשיו לעצם העניין, על מנת שטיפה אחת של חלב לא תהיה פרה שלמה, בית-ג'אן כמו שאר 266 הרשויות מחוייבת לעבוד לפי אותם נהלים שלפיהם אנחנו עובדים. אם בית-ג'אן מקבלת עכשיו 725 מטר לבניה ויוצאת וחותרמת על חוזה על 1,200 מטר, אני לא אתן להם. בטח לא במצב שבו הם נמצאים עכשיו. כשהנהלת בית-ג'אן חותרמת על חוזה עוד לפני קבלת אישור מחשב המשרד, אזי משהו לא תקין.

יוסף קבלאן:

אבל מר שמחה שניאור אישר לנו בשיחת טלפון, אמר לי מפורשות, לאוזני, לצאת למיכרז על שני השלבים. הוא אמר שיש לו עודף מעבר להרשאה שהוא שלח לנו. מר שמחה שניאור הוא אדם הגון מאוד. כך הוא אמר לי באופן אישי, אני מצהיר על כך פה, בבית הנבחרים הזה. הוא אמר לי לצאת למיכרז על שני השלבים. יצאתי למיכרז ואתם אפילו את כספי התיכנון לא משחררים.

אודי כתרילאל:

זה שונה כאשר אתה יוצא למיכרז על 1,200 מטר מראש כשבידך התחייבות רק על 750 מטר, וזה שונה כאשר אתה יוצא למיכרז של 750 מטר עם אופציה להארכה ל-1,200 מטר. מה שאתם עשיתם, אתם מראש יצאתם למיכרז על 1,200 מטר כשאין לכם כיסוי תקציבי. זה אסור.

יוסף קבלאן:

אתה תשמע את זה ממר שמחה שניאור.

הו"ר סאלח טריף:

אבל אדוני, במה שיש להם כיסוי, במה שמתקצב, היות ויש תוכנית רב-שנתית במיגזר וזה מתיישר משנה לשנה, אז מה העניין, מה הבעיה?

אודי כתרילאל:

חשב המשרד לא יתן להם לחתום על חוזה על 1,200 מטר כי יש להם גיבוי כספי רק על 750 מטר.

יוסף קבלאן:

אבל 60% מהעבודה כבר בוצעה בשטח.

אודי כתרילאל:

זה בדיוק מה שלא תקין.

12.05.98

יוסף קבלאן:

אבל זה השם שלכם. אני חייב להשיב, ברשותך. מר שמחה שניאור אמר לי בתחילת ינואר לצאת למיכרז ובסוף חודש ינואר יצאתי למיכרז. אני חייב לחתום על חוזה עם הקבלן כדי שתוך 6 חודשים הוא יגמור בניין, לפני תחילת שנת הלימודים. אני חתום על חוזים לפיהם ב-20.8.98 אני צריך לקבל את הבניינים. יש לי מגבלת זמן. אני חתמתי על חוזים על סמך ההבטחה של מר שמחה שניאור. הוא אמר לי לצאת למיכרז על שני השלבים האלה. יש פה מסמכים.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נעשה בירור עם מר שמחה שניאור, בכל זאת אולי הוא היה שותף.

אודי כתרילאל:

מי שלא יאפשר לכם להתקדם הלאה זה חשב המשרד.

היו"ר סאלח טריף:

אבל בכל זאת, יש כאן תקציב מתמשך, לא? גם לבית-ג'אן וגם לישובים אחרים.

אודי כתרילאל:

בוודאי, אבל השיטה היא אחרת.

היו"ר סאלח טריף:

יש פיתרון גם לזה וניתן להפסיק את החלק הבא של הבניה. אם ראש המועצה יראה שאין לו תקציב הוא יוכל להגיד לקבלן להפסיק את הבניה. אבל בינתיים נשחרר את מה שמאושר. אפשר להגיע להסדר לגבי העניין הזה.

אודי כתרילאל:

אלה דברים שהוברהו לרשות המקומית.

היו"ר סאלח טריף:

מר אודי כתרילאל, אנחנו לא מתעמתים, אנחנו רוצים לפתור את הבעיה. אני מניח שבקטע הזה ניתן לפתור את הבעיה כי הרבה פעמים עוצרים פרוייקטים שאין להם המשך תיקצוב, עושים הפסקה. ראש המועצה יעשה את ההפסקה אם וכאשר יתברר שזה המצב. אבל בינתיים במה שמאושר, שהוא יוכל לצאת לדרך.

יוסף קבלאן:

הפסקה אי אפשר לעשות. מר שמחה שניאור אמר במפורש שהוא יכול לממן את זה כבר ל-1998, לכן הוא אמר לי לצאת למיכרז.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נעשה שיחת בירור עם מר שניאור כדי לפתור את הפלונטר הזה ובלבד שאם המועצה כבר יצאה לעבודה ושהחלק הארי כבר מתוקצב, שתאפשרו את העברת התקציב. אנחנו נדבר איתו ונבהיר את העניין.

אודי כתרילאל:

בסדר, אני הראשון שיישמח לעזור.

אבי נתן:

אני מבקש להעיר באותו נושא. הבעיות האלה, באמת אלה היו הדברים היחידים שערכו את העניין. ישנם עוד שני בתי-ספר נוספים לבית-הספר המקיף: בית-ספר ב' - ששם הכסף בדרך, 600,000 שקל.

יוסף קבלאן:

הכסף בדרך אלינו? זה משמח אותי. יש כספי תכנון 700,000 שקל וזה עוד לא הגיע. בינתיים נאלצתי לשלם לקבלן כדי שיוכל לעבוד בקצב מהיר וכדי שנוכל לקבל את הכיתות לפני פתיחת שנת הלימודים. אחרת, הכל תקוע.

אבי נתן:

גם לגבי בית-ספר ג' - קיבלו השנה 3 תקציבים ל-3 בתי-ספר - יש חריגה של כ-280 מטר. החריגות בבית-ספר ג' ובמקיף - אלו סיבות נוספות לכך שהבניה בבית-ספר ג' קצת מעוכבת עכשיו. אנחנו מבקשים שתעשו אולי איזה חלוקה, תיבנו 600 מטר בבית-ספר ג' ותמתינו עם המקיף.

יוסף קבלאן:

אנחנו בונים דווקא 600 מטר בבית-ספר ג'. דממה לי שיש בעיה של מרתף. במקום לעשות מילוי, שזה עולה הון תועפות, אז עשו אותו כמרתף במקיף.

הי"ר סאלח טריף:

רבותי, בואו לא נרד לפרטי פרטים. אנחנו מבינים את העניין. אנחנו נדבר עם מר שמחה שניאור ונפתור את הבעיה.

אני שואל האם למר יוסי כהן מהאוצר יש איזשהי הערה על בית-ג'אן.

יוסי כהן:

האמת היא שאין לי מה להוסיף. עיקר הבעיה כפי שאני רואה הוא בעבודה טכנוקרטית ביוקרטי מול המשרדים. זה לא דווקא עניין של תיקצוב של משרד האוצר.

הי"ר סאלח טריף:

זו בעיה מאוד קשה.

יוסי כהן:

היינו רוצים להעלים את הביוקרטיה אבל כניראה שזה דבר שאנחנו ניאלץ להשלים איתו.

הי"ר סאלח טריף:

זה באמת נורא, מועצות ועיריות נתקעות פה. זו אחת הבעיות הגדולות של משרדי הממשלה, וחבל.

יוסי כהן:

אחת מהדרכים זה אולי פשוט שראשי הרשויות והגזברים, מי שבעצם עוסק באופן שוטף אל מול משרדי הממשלה, ילמדו את נוהל העבודה ויוכלו למצות עד כמה שאפשר את אותו נוהל.

הי"ר סאלח טריף:

יש גם מומחים אבל לא תמיד זה עוזר להם.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (230)
12.05.98

יוסף קבלאן:

מול קיר אטום מה אתה יכול לעשות?

יוסי כהן:

צריך לנצל עד הסוף את הנוהל ולכן צריך להכיר את ההליכים. כמו למשל ההליך הזה שחותמים רק בעבור מה שאושר לך ...

אודי כתריאל:

יש פרוצדורה מסודרת.

יוסף קבלאן:

אמר לי שמחה שניאור: צא למיכר.

יוסי כהן:

גם בעל-פה זה לא נתפס כהתחייבות חשבת.

יוסף קבלאן:

זה המכתב מינאר. אחר-כך העבירו לי התחייבות חשבת. יצאנו לעבודה אך לא העבירו את הכסף. רוצים לבזבז את הזמן לפני פתיחת שנת הלימודים.

הו"ר סאלח טריף:

האם מישהו רוצה להעיר עוד הערה?

אהרון אינשטיין:

אנחנו כל מספר חודשים עושים ישיבה עם כל ראשי הרשויות. ברוב המיקרים אדון קבלאן לא מופיע ולכן יכול להיות שיש איתנו נתק.

הו"ר סאלח טריף:

הוא לא חייב לבוא.

אהרון אינשטיין:

זה לא שהוא לא חייב. כשבאים וכל אחד מכיר את הבעיה ...

יוסף קבלאן:

אני מופיע בזמן הנכון ובמקום הנכון. אני לא חנפן לכל היועצים שלכם.

אהרון אינשטיין:

אני מקווה שגם הוא יופיע. אם יש בעיה אפשר לפתור אותה בזמן. לא שהוא יבוא עם כל החבילה אחרי שנה-שנתיים.

יוסף קבלאן:

היינו נכנסים אליכם 2-3 פעמים בשבוע אבל חדלנו בגלל שהשיקולים כאן הם עוררים ופוליטיים, וזה

מדהים. אסור שמשדך ממשלתי יפעל כך, רבותי. אתה אומר לי לצאת למיכרז, אתה מעביר לי הרשאה ואתה אומר אחר-כך "אין לי כסף" בגלל הערה של יועץ זה או אחר?

הו"ר סאלח טריף:

רשות הדיבור למר איוב קרא, חבר לשכת הליכוד. שלא יעשו פוליטיקה בישובים הדרוזיים.

איוב קרב:

אני חושב שדווקא לבית-ג'אן צריך לעשות פריבילגיה. אני חושב שכל פקיד במדינה הזאת צריך לדעת שבית-ג'אן זה ישוב שצריך הכי הרבה לתת לו גושפנקה ציבורית, בגלל עברו, בגלל התושבים המיוחדים שנמצאים בו וההקרבה שהיתה בכפר הזה לביטחון המדינה. אני חושב שעל זה יש קונצנזוס. גם סגן ראש הממשלה הופיע שם לפני חודשיים ואמר שצריך לפתוח את הכביש הזה וצריך לפתח את האיזור הזה. אני מצדיק את תושבי בית-ג'אן. אין מה להוסיף, כל מילה נוספת רק תיגרע.

הו"ר סאלח טריף:

שמעת שעוד לא העבירו את הכסף.

יוסף קבלאן:

כסף אין. הצהרות יפות, אהבה, הערכה. כפי שאמר ראש הממשלה בחורפיש "אני דרוזי, יש לכם שר דרוזי". אין לו כיווץ בבנק לשר הזה. העובדים לא קיבלו משכורות כבר 2.5 חודשים, זה תקוע בממשלה.

הו"ר סאלח טריף:

כאשר מרעפים עלינו יותר מידי מחמאות אז צריך להיזהר.

שלמה הולנדר:

ידידי מר אודי כתרילאל, מאחר ופה נאמרו אי-דיוקים אני חייב לעדכן. לרשות הרשות המקומית עומדות יתרות. הרשות ישבה עם הנציגים שלכם בנושא של מערכות חימום. אני העליתי את זה אישית מאז שאני במועצה, מזה כשנתיים. היתה שם יתרה שהרשות לא היתה מסוגלת לנצל ולבצע. כפי שאמר ראש המועצה, היא לא יכולה להשקיע היום שוב בחימום בתי-ספר ולכן ביקשנו להעביר את זה לשיפוצים. לצערי לא אישרתם עד לרגע זה את הנושא הזה של השיפוצים. יש פה התכתבות עניפה בנושא הזה.

בנוסף לזה קיים תקציב לחידוש מיבנים. הועבר אליכם עוד באוגוסט 1997 דיווח כדת וכדין, חוזים, חשבונות, הכל. לצערי עד לרגע זה לא העברתם.

אודי כתרילאל:

צערך קשור בנהלים שפשוט לא מילאתם.

שלמה הולנדר:

אני מוכן לעבור בדיקה של ביקורת המדינה ואני אוכיח לך שכל המסמכים הועברו, חד משמעית.

הו"ר סאלח טריף:

הוא היה גזבר בעיריה שעבדה עם גרעונות אסטרונומיים.

אודי כתרילאל:

מאחר שעובדים במשרד מהנדסים שהם יועצים חיצוניים, זה לא נתון לשיקול דעת של פקידים.

שלמה הולנדר:

בנוסף לזה, מר אודי כתריאל, ידוע לך מה הוא המימון של בניית כיתת גן. שנה שלמה משרד החינוך והתרבות משך אותנו, אתה אישית מכיר את הנושא.

אודי כתריאל:

לכך יש תשובה פשוטה, עמד לרשותכם תקציב מ-1992 שלא ביצעתם.

יוסף קבלאן:

הרשות הוציאה כ-680,000 שקל ומשרד החינוך והתרבות החזיק אותנו שנה שלמה.

היו"ר סאלח טריף:

יש פה מעגל סגור, מה שהבנקים לוקחים עובר לאוצר. זה מצטבר. אני רוצה שנסכם כאן את המעגל של המשרדים שעליהם דיברנו. אני רואה את הפיתרון של בית-ג'אן בזה שבשבוע הקרוב אנחנו נתחיל לפתור את כל הפלונטרים, את כל הבעיות, משרד אחר משרד.

אתחיל עם משרד הפנים. היות ואני רואה את התמונה הכוללת, אבקש מגברת רות יוסף להשתדל לבדוק במשרד האוצר אפשרות לקידום המענק, דבר שייאפשר תשלום שתי משכורות.

רות יוסף:

היום בשעה 3:30 יש ישיבה אצל מנכ"ל משרד הפנים עם אנשי בית-ג'אן ואז אני חושבת שכל הדברים האלה יעלו בייתר פירוט ואפשר יהיה לפתור אותם. אנחנו גם נכין את עצמנו.

היו"ר סאלח טריף:

בדיוק, זה חלק מהמאמץ הכולל לפתור את הבעיה.

אני גם מבקש ממך לבדוק את נושא הגרעון התקציבי, מתוך כוונה לבחון את הפערים שנתגלו שם - אולי הפערים האלה ברורים ומובנים - וכדי שמועצת בית-ג'אן תהיה מוכנה לחתום, כי היא משלמת מימון גבוה מאוד, וזה חבל.

רות יוסף:

המימון נובע מדבר אחד, וזה היום ברור לחלוטין, מחובות כל משרדי הממשלה. משרד הפנים לא יכול לכסות את הוצאות המימון הללו. אסור לו לעשות דבר כזה.

היו"ר סאלח טריף:

אין טענה כלפי משרד הפנים.

יוסף קבלאן:

למשל בהלוואות ארוכות טווח הריבית יורדת ואז אין לי הוצאות מימון ענקיות שיוצרות גרעון. במקום 2 מיליון שקל אז יהיה חצי מיליון שקל, או מיליון שקל.

רות יוסף:

מה זה יוסף לך? גרעון מלוות מטורף? המטרה היא אחת: שלא יהיו לך הוצאות מימון כאלה. איך עושים את זה?

יוסף קבלאן:

תיתנו מענק של 6.5 מיליון שקל, לא הלוואה אלא מענק.

יוסי כהן:

נוריד את הוצאות המימון הגבוהות שלך בתנאי שתוותר על החח"ד ואז תמיר את זה בהלוואות ארוכות טווח. החח"ד הוא בעצם העלות העיקרית של המימוש שלך כי אתה משלם בערך 20% ריבית חריגה.

יוסף קבלאן:

נכון, אני מסכים לזה, אין לי בעיה.

יוסי כהן:

אבל אז לא יהיה לך חח"ד יותר. אם מסדירים לך את זה, זו תהיה הסדרה חד-פעמית.

יוסף קבלאן:

חבל על 2.5 מיליון שקל ריבית בשנה שאני משלם, וזה עיקר הגרעון. חבל על הכסף הזה.

היו"ר סאלח טריף:

זה המון כסף. אני מבקש שתבררו את הסוגיה הזאת היום אצל מר יעקב אפרתי, מנכ"ל משרד הפנים, ותנסו למצוא לזה פיתרון ברור.

אני מבקש ממשרד החינוך והתרבות, אנחנו נדבר עם מר שמחה שניאור בעניין הזה במגמה להסדיר איזשהו פיתרון שמשמעותו שיהיה אפשר לשחרר תקציב ושהחשב לא יעשה בעיות.

אודי כתר'אל:

אפשר להציע שפשוט ניפגש, כל הנוגעים בדבר, במשרדי ונפתור את הבעיות הללו.

יוסף קבלאן:

אין לי בעיה, אני נמצא פה כל היום.

היו"ר סאלח טריף:

ברוח הדברים האלה, אני מבקש ממר איינשטיין ממע"צ לחזור למר בן-ציון סלמן. אני אדבר איתו. אני מבקש ממך לכבד כל מה שהתחייבתם.

אהרון איינשטיין:

אני אעביר לו את מה שאתה אמרת.

היו"ר סאלח טריף:

אני מכיר ראשי מועצות, איך לוקחים את הקופה גם של מי שלא נמצא. צריך להיות הגונים. לבית-ג'אן מגיע יותר, אני אומר לך.

במה שקשור למר בני רייך, אני סמוך ובטוח, תחזור למשרד, יש שם 650,000, תסייע למאמץ הכולל לפתור את הבעיה.

בני רייך:

אין שום בעיה עם זה.

היו"ר סאלח טריף:

אני מאוד מודה לך.

אנחנו ניפנה גם לחמ"ת באמצעות מנהלת הוועדה לגבי החצי מיליון שהם התחייבו עליהם בבית-ג'אן.

יוסף קבלאן:

וגם למשרד הדתות, שהתחייבו על 580,000 שקלים.

ניר ענבי:

בסך הכל 4 מיליון שקל, כספים שהם היום בחוץ, כספים שהרשות שילמה לקבלנים ולא קיבלה חזרה.

היו"ר סאלח טריף:

את זה אנחנו רוצים לקבל כדי לפתור חלק מהגרעון של בית-ג'אן. זה יכול פשוט להוביל לעניינים יותר שוטפים לתועלת בית-ג'אן.

אני קודם כל מאוד מודה לכם. אני מצטער שהדיון התקיים לפעמים גם ברוח סוערת אבל היתה תחושה לא טובה מהתנהלות העניינים. אני מאוד מקווה שגם משרד התשתיות ומע"צ ישפרו את הגישה שלהם כלפי בית-ג'אן בהגינות. לישוב הזה מגיע המון. אנחנו נעקוב, יחד עם ראש המועצה, כדי לראות את הביצוע של המשרדים השונים בשבוע הקרוב. אני משוכנע שגברת רות יוסף תעשה מלאכה נאמנה אצל המנכ"ל היום. הקטע של משרד הפנים הוא חשוב, במיוחד נושא הגרעון.

אני לא יודע מה יהיה עם הרשויות ולפי חילופי המהלומות אתמול אצל שר האוצר, אני הייתי שם, המצב קשה מאוד. אנחנו ממתנים לראות מה יהיו הפתרונות. אנחנו מוכנים עם החוק אבל ...

רות יוסף:

האמת היא שהחתימה היא חשובה בשביל שמייד אחרי זה יהיה הפיתרון.

יוסף קבלאן:

העיכוב של החתימה הוא לא על ידינו.

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה להודות לאנשי בית-ג'אן הנכבדים. רובם מבינים עברית והם הבינו אותי. אני רוצה לאחל להם שנמשיך לפתח את בית-ג'אן. מר יוסף קבלאן עושה עבודה נהדרת ולפעמים נתקע בחשבונות. הוא רוצה לפתח יותר כי ליישוב הזה מגיע להיות בתנופת פיתוח. אנחנו נבוא לבקר כדי לראות שהכל זז.

תודה רבה לכם.

הישיבה ננעלה בשעה 12:30